

didate status. *European Commission*. 17.06.2022. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_3790

7. US Official: Ukraine's NATO bid 'should be taken up at a different time'. *The Kyiv Independent*. 01.10.2022. URL: <https://kyivindependent.com/news-feed/us-official-ukraines-nato-application-should-be-taken-up-at-a-different-time>

8. We are taking our decisive step by signing Ukraine's application for accelerated accession to NATO – address by President Volodymyr Zelenskyy. *President of Ukraine Volodymyr Zelenskyy*. 30.09.2022. URL: <https://www.president.gov.ua/en/news/mi-robimo-svij-viznachalnij-krok-pidpi-suyuchi-zayavku-ukrayi-78173>

Ковальчук Руслан

Донецький національний університет імені Василя Стуса

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ТА НАТО У КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Ключові слова: Північноатлантичний альянс, європейська безпека, Україна, стратегічне партнерство, повномасштабне вторгнення.

Keywords: North Atlantic Treaty Organization, European security, Ukraine, strategic partnership, full-scale invasion.

Співпраця з Організацією Північноатлантичного договору як найбільш успішною та впливовою військово-політичною організацією є одним із пріоритетних напрямів зовнішньої політики України. Співробітництво з НАТО має велике значення для гарантування безпеки і миру на євроатлантичному просторі, передусім у контексті подолання загроз з боку Російської Федерації.

Після початку російської збройної агресії країни-члени НАТО одностайно висловили підтримку суверенітету і територіальної цілісності України, осудили дії Російської Федерації та дали високу оцінку діям української влади під час кризових ситуацій. Зокрема, українська влада ухвалила рішення про цілковите зупинення військово-технічного співробітництва з Росією, відмовилась від позаблокового статусу та юридично закріпила свій намір вступити до ЄС і НАТО.

Російська збройна агресія на Сході України з 2014 р. та повномасштабне вторгнення у 2022 р. призвели до перегляду низки аспектів національної безпеки України, зокрема щодо співпраці та подальшого членства як з боку України, так і з боку країн-членів НАТО.

Організація Північноатлантичного договору як військово-політичний альянс держав Північної Америки та Європи значною мірою відреагувала на повномасштабну збройну агресію Російської Федерації проти України. Лідерство Сполучених Штатів Америки в Альянсі засвідчило значну ефективність мобілізаційних зусиль, зокрема у питанні надання військової допомоги Україні. Загалом відповідь НАТО на російське вторгнення є балансуванням між наданням військової підтримки Україні та невтягненням НАТО у прямий військовий конфлікт із Росією [3, 95].

Після повномасштабного вторгнення було здійснено перегляд Комплексного пакету допомоги Україні, який включає надання коротко-, середньо- та довго-

строкової підтримки Українській державі, зокрема перехід від озброєння радянських часів до сучасних зразків та покращення взаємосумісності української армії до стандартів НАТО, а також схвалено надання оборонної та гуманітарної допомоги [1, 10].

Зокрема, НАТО стала платформою для проведення дискусій та просування нового формату надання оборонної підтримки Україні через утворення Контактної групи під керівництвом США, так званого формату «Рамштайн».

Країни НАТО значно посилили двосторонню підтримку і постачають ще більше озброєння і техніки, аби Україна могла скористатися своїм правом на самооборону, закріпленим у Статуті ООН. Члени НАТО також забезпечують значну фінансову підтримку і гуманітарну допомогу, зокрема розміщуючи українських біженців в усіх державах-членах Альянсу. Вони активізували і вирішили надалі надавати допомогу Україні стільки, скільки буде потрібно для забезпечення її перемоги.

Зараз підрозділи та військові фахівці здійснюють навчання у профільних навчальних центрах та військово-навчальних закладах, а також виконують окремі бойові задачі із залученням іноземних інструкторів у межах професійної військової підготовки.

Першочергова увага надається практичній підготовці за військово-технічними та військовими напрямками з питань освоєння та особливостей застосування в бойових умовах сучасних видів озброєння та військової техніки, що постачаються Україні країнами-членами Організації Північноатлантичного договору.

До того ж НАТО надає першочергове значення підтримці комплексних реформ у сфері безпеки і оборони в Україні. Ці реформи вкрай важливі для розвитку оборонної політики України [4, 21].

Отже, агресія Росії значно трансформувала та посилала співпрацю України з Організацією Північноатлантичного договору, внесла зміни в наявну архітектуру безпеки, призвела до перегляду стратегій та оборонних програм у Європі, а також бачення майбутнього безпекового устрою в Європі [2, 26]. Отже, можна стверджувати, що розвиток відносин між Україною та НАТО може стати одним з головних факторів збереження стабільності в євроатлантичному регіоні.

Можна підсумувати, що посилення співробітництва між Збройними Силами України та НАТО зумовлено становленням і безпрецедентним поширенням між країнами-членами Альянсу партнерства та взаємної довіри у військовій галузі в контексті поступового формування нової системи міжнародної та європейської безпеки. Участь України та її Збройних Сил у цих процесах суттєво зміцнила авторитет Української держави на світовій арені, забезпечила її сприйняття як потужного чинника та суб'єкта у новостворених безпекових системах.

Джерела та література

1. Begum I., Khan S. A. Russia – NATO Uneasy Ties: Transformation, Cooperation to NATO Accession. *FWU Journal of Social Sciences*. 2023.

2. Choonara J. The devastation of Ukraine: NATO, Russia and imperialism. *International Socialism*. 2022.

3. Gray C. S. NATO and the Evolving Structure of Order in Europe: Changing Terms of the Transatlantic Bargain Paper. *The University of Hull*. Oxford. 2019. N. 1.

4. Lepskiy M., Lepska N. The War in Ukraine and its Challenge to NATO: Peacekeeping to Peace Engineering. *American Behavioral Scientist*. 2023.

Бишук Людмила

Волинський національний університет імені Лесі Українки

ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

Ключові слова: війна, Україна, політика, міжнародні відносини, психологія, Європейський Союз, Росія, арена.

Keywords: war, Ukraine, politics, international relations, psychology, European Union, Russia, arena.

Від 24 лютого 2022 р. в Україні розпочалася повномасштабна війна, яка несла у собі знищення української нації та української ідеї в світі. У людей розпочалася паніка, велика кількість населення вимушена була виїхати за кордон [2; 3].

Військова кампанія Російської Федерації розпочалася після тривалого нарощування військ, зброї та різноманітної сили вздовж кордону України з Росією і Білоруссю. Умовним приводом стало визнання російськими органами влади 21 лютого 2022 р. терористичних утворень на території України – так званих ДНР та ЛНР – як державних утворень. Але світ не повісив на її ігри і рішуче відштовхнув ідею Росії щодо визнання цих утворень на території України.

Неодноразово різні ЗМІ, західні та українські політики розцінювали накопичення російських військ біля кордонів з Україною з листопада 2021 р. як підготовку Росії до війни з Україною.

Росія сподівалася за три дні захопити Україну та дезорганізувати українську владу, і за допомогою паніки та некерованості ситуації встановити свою владу. Офіційні представники Росії всіляко заперечували у своїх заявах, що їхня держава планує напасти на Україну. Проте це було лише засобом інформаційного характеру для того, аби напасти зненацька і досягнути своєї цілі будь-яким способом, навіть якщо доведеться покласти мільйони життів задля досягнення злочинної мети. Водночас російські війська вже зосереджувалися на окупованих ще в 2014 р. територіях Луганщини, Донеччини, Криму, північно-східних кордонах з Україною та прикордонній території Білорусі у підготовці до нападу на Україну [1; 2].

Близько четвертої години за київським часом 24 лютого 2022 р. В. Путін оголосив про початок так званої «спеціальної операції», а на практиці – війни проти України. Уже за кілька хвилин після заяви Путіна почалися ракетні удари по всій території України, зокрема неподалік від Києва. На початку війни росіянам вдалося прорватися у напрямі Києва та захопити окремі стратегічні об'єкти. Але ненадовго, бо Збройні Сили України дуже швидко звільнили українські землі. Російські війська вдерлися до України поблизу Харкова, Херсона, Чернігова, Сум. Але завдяки опору українських Збройних Сил і всього народу плани ворога були зірвані. Зараз Росія розробляє нову стратегію, яка несе у собі нові виклики